

Geachte Gemeenteraadsleden van Rotterdam, Beste raadsleden,

Misschien is mijn eerder verstuurde brief aan uw aandacht ontsnapt, daarom wil ik u bij deze nogmaals wijzen op een aantal forse bezwaren die aan het voorgestelde uitbreidingsplan van museum Boijmans van Beuningen kleven. Het oorspronkelijke voorstel met een nieuw bouwvolume zowel aan de Westersingel als in het Museumpark is weliswaar van de baan, maar de bezwaren raken ook het laatste voorstel.

In mijn brief van 21 augustus heb ik al mijn bezwaren geuit. De brief is onder nummer 21bb010618 door de griffie geregistreerd. (zie bijlage)

Onduidelijk is hoe het zover heeft kunnen komen. Het lijkt erop dat fundamentele besluiten in dit onorthodoxe planproces al in het grijze gebied, in het voortraject, zijn genomen: het besluit namelijk om de twee jongste uitbreidingen te slopen.

Met de kennis van nu, 2021, met de klimaatdiscussie, de zeespiegelstijging en het circulair denken, zou er nu hopelijk maar toch ook waarschijnlijk heel anders besloten zijn.

Maar feit is dat sloop van de twee jongste uitbreidingen als uitgangspunt aan de architect, Mecanoo is meegegeven, naar in het verdere verloop van de planontwikkeling hoogstwaarschijnlijk zal blijken, als de molensteen aan het plan.

Het lijkt alsof het onderdeel slopen het enig echt Rotterdamse is aan dit plan.

Slopen als uitgangspunt voor de architect, terwijl juist de creativiteit van de architect met respect toch (ook) ingezet zou moeten worden voor verbetering van het bestaande; aanpassing aan de wensen en eisen van nu en in de toekomst.

Afgezien van principieel inhoudelijke bezwaren lijkt het dat we uiteindelijk een museum met een geringere vloeroppervlakte terugkrijgen voor de nog lang niet vaststaande totale sloop- & bouwkosten. Kosten die nog lang op de exploitatie van het museum zullen drukken.

Al met al een nogal dure nieuwe ingang!

Groet,

Rotterdam